

★ **MULȚUMIRI TUTUROR ENORIAȘILOR PAROHIEI „SFÂNTUL NICOLAE” CARE ȘI-AU ACHITAT CU REGULARITATE DATORIILE CĂTRE BISERICĂ ÎN ANUL 2014.**

★ Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membrăia acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.

★ Deasemenea, dorim să-i încurajăm din toată inima pe toți cei care doresc să devină membri ai bisericii noastre dar, din diferite motive, nu s-au înscris încă, asigurându-i că sprijinul lor este foarte apreciat. Ne bucurăm să primim în marea familie a Bisericii Sfântul Nicolae cât mai mulți enoriași cărora le spunem: "BUN VENIT!"

**PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA
26 IANUARIE - 2 FEBRUARIE 2015**

Marți 27 ianuarie: Acatistul Sfântului Ioan Gură de Aur	6.30 PM
Joi 29 ianuarie: Vecernie	6.30 PM
Vineri 30 ianuarie: SFINȚII TREI IERARHI: VASILE, GRIGORIE ȘI IOAN Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Sâmbătă 31 ianuarie: Utenie, Sf. Liturghie și Parastas	8.30 AM
Duminică 1 februarie: Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Luni 2 februarie: ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

**ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUĂ AMERICI
BISERICA SFÂNTUL NICOLAE**

**MEMBRII PAROHIEI "SFÂNTUL NICOLAE" SUNT INVITATI
SA PARTICIPE LA ADUNAREA GENERALA
DUMINICA 25 IANUARIE 2015, ORA 1.00 PM,
DUPA SFÂNTA LITURGHIE**

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 32-A DUPĂ RUSALII

In Vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și, iată, un om bogat cu numele Zahau, care era mai-mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahau, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un păcătos. Iar Zahau, stând înaintea Domnului, I-a zis: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut. (Luca 19, 1-10)

NESTATORNICIA, NEVOIE PERMANENTA DE SCHIMBARE

Nestatornicia devine din ce in ce mai mult caracteristica generala a unei societati aflata in continua schimbare. Incapacitatea de a face acelasi lucru de multe ori, cu aceeasi bucurie, indica o neputinta sufleteasca. Plictiseala de un anumit obiect sau de o actiune zilnica il face pe omul zilelor noastre sa caute o evadare in lucruri si fapte inedite, senzationale si uimitoare. Paul Evdokimov, referindu-se la caderile moderne ale lumii, afirma: "Nu razboiul, ci plictiseala va fi cea care va duce lumea la pieire."

Nestatornicia

Nestatornicia il face pe om sa vada urat un lucru pe care, pana nu demult, l-a vazut ca fiind frumos, sa isi incalce un cuvânt dat, sa inceteze a mai iubi, sa incalce o prietenie sincera. Faptul ca nu putem avea tot timpul aceeasi intensitate a sentimentelor, a hotararilor si a vointei ne arata este o urmare a pacatului din viata noastra. Nestatornicia este prezenta si in Sfanta Scriptura, unde vedem cum Apostolul Petru crede in Hristos, iar apoi se leapada, unde Iuda cel vanzator urmeaza lui Iisus, iar apoi Il vinde, unde locuitorii din Ierusalim il intampina cu osanale, iar mai apoi striga salbatic "Sa se rastigneasca!". Consider ca nevoia continua de schimbare este "un canon" dat celor care nu au invatat inca sa traiasca bucuria ascunsa in fiecare clipa. Omul contemporan schimba hainele, telefonul, masina, mobilierul si aparatura casnica, cu produs "nou", chiar si atunci cand situatia lui financiara nu este una tocmai stabila. Daca ne gandim la faptul ca monahii si crestini de rand sunt in permanenta bucurosi, de parca s-au nascut astazi si abia acum au luat contact cu toate lucrurile din jurul lor, ne putem da seama cu usurinta care este sursa bucuriei si a plictiselii omului. Astfel, precum bucuria permanenta vine din comuniunea omului cu Dumnezeu, cu sfintii si cu semenii, prin iubire, tot asa, plictiseala si tristetea vin din lipsa de credinta si singuratatea sufleteasca a omului.

Deoarece toate produsele societatii noastre cauta sa poarte eticheta "Nou!", a folosi acelasi lucru pe termen lung ajunge sa creeze complexe, daca nu chiar rusine. Astfel, daca pana nu demult hainele si obiectele casnice erau folosite pana ce se uzau complet ori deveneau nefunctionale, astazi, multi dintre semenii nostri isi innoiesc garderoba si casa odata cu aparitia pe piata a oricarui "nou" produs. In viata celui neancorat in realitatile profunde ale vietii, nestatornicia apare si in muncile zilnice, aceasta fiind urmata de nerodire si pierderi. Oamenii nestatornici sunt oameni pe care nu te poti baza in nimic, nici la serviciu, nici in familie. Lipsa de statornicie in cele bune a dus la inmultirea divorturilor, precum si a altor noi aspecte sociale, precum sporturile extreme, magazinele "de vise" etc. Satisfactia care survine in urma dobandirii unor lucruri noi nu este statornica, deoarece nu isi are izvorul in ceva vesnic si personal. Numai bucuria si odihna care izvorasc din dragostea fata de Dumnezeu, de sfinti si de semeni este statornica.

In viata parintelui Porfirie de la Manastirea Frasinei (1862-1927), gasim consemnata urmatoarea intamplare: "Un frate era nestatornic; mereu venea si pleca din manastire. Odata, acest frate l-a intrebat pe staret: "Oare de ce nu pot sta in manastire?" Staretul i-a raspuns, zicand: "Pentru ca nu te-ai spovedit odata cum trebuie. Iata, timp de trei zile esti scutit de orice ascultare. Pregateste-te si te spovedeste curat de toate gandurile tale si te vei linisti." Intr-adevar, dupa Spovedanie s-a izbavit fratele de patima nestatorniciei." Vedem astfel cum nestatornicia este numita patima, iar vindecarea ei are loc numai prin "medicamente" duhovnesti. Daca omul contemporan ar constientiza puterea harului Duhului Sfânt, lucrator in Taina Spovedaniei, si ar alerga mai des la scaunul duhovnicului, cu siguranta multe divorturi ar fi evitate, multe servicii ar fi pastrate, multe prietenii ar supravietui, multe lucruri nu ar mai fi aruncate inainte de vreme.

Acela care este nestatornic in relatiile cu oamenii si in muncile de peste saptamana, acela va fi nestatornic si in relatia lui cu Dumnezeu. Statornicia in relatiile cu semenii si in muncile zilnice este o oglinda a statorniciei noastre fata de oricare alt lucru. *(Teodor Danalache)*

TACEREA CARE VORBESTE

Sfintii Parinti ne invata ca omul trebuie sa taca, pentru ca Dumnezeu sa poata vorbi inlauntrul sau. Acelasi lucru se intampla si in relatiile cu semenii. Ca celalalt sa poata vorbi cum trebuie, are nevoie de tacerea noastra. Sunt foarte multe persoane care au auzit cuvintele lui Hristos, dar putine au auzit tacerea Lui. Foarte putini dintre noi aud si tacerea oamenilor bineplacuti lui Dumnezeu. O tacerea care graieste. Sa ne amintim ca atunci cand monahii i-au cerut avvei Pamvo sa spuna un cuvânt de zidire unui oaspete de seama, avva Pamvo le-a raspuns: "Daca nu-l zideste tacerea mea, nu-i va folosi nici cuvântul meu."

Ca sa ajungi sa auzi aceasta graire prin tacere, e nevoie de intalnirea si de unirea cu Dumnezeu. Numai El iti poate da si tie darul de a vorbi prin tacere. Nu doresc sa las sa se inteleaga ca vorbirea ar fi daunatoare. Dimpotriva, nici tacerea nu este tot timpul folositoare. Este foarte important ca omul sa stie ca cine tace atunci cand este bine sa taca, si cine vorbește cand este bine sa faca acest lucru, acela a descoperit calea catre Dumnezeu si nu mai lucreaza niciodata de la sine, ci intotdeauna numai potrivit descoperirii Duhului.

Din rugaciunea de dimineata a parintelui Sofronie: "Arata mie, Doamne, calea in care voi merge, Insuti ma invata ce mi se cade sa graiesc; iar de este voia Ta sa tac, invata-ma cum, in duhul pacii sa tac, nu scarbînd, nici smintind pe fratele", reiese ca parintele nu cerea doar tacerea, ceea ce inseamna ca se poate aduce roada duhovniceasca atat prin tacere, cat si prin vorbire.

Pe de alta parte, sa nu uitam ca in Ortodoxie, cuvântul surprinde realitatea, dar nu o definește. In acest sens, parintele Dumitru Staniloae vorbește despre dogme ca despre delimitari ale adevarului si nu definitii. "Intelesul unui cuvânt trebuie sa aiba o fragilitate, o transparenta, o lipsa de fixitate, trebuie sa ne indemne la revocarea lui si la stimularea spre un altul, dar tot pe linia lui. Daca intelesul ramane fix in mintea noastra, marginim pe Dumnezeu in frontierele lui sau chiar uitam de Dumnezeu, toata atentia noastra concentrandu-se asupra cuvântului care-L exprima. In acest caz, intelesul respectiv devine un idol, adica un fals dumnezeu. Intelesul sau cuvântul folosit trebuie sa faca mereu transparent pe Dumnezeu, ca neincaput in el, ca depasind orice inteles". Cuvântul are nevoie de tacere pentru a nu deveni ideologie. El ramane prin tacere datator de viata. Daca si cuvântul are nevoie de tacere, cu atat mai mult omul. Incercati sa va uniti cu Dumnezeu si veti vedea ca pe masura ce cresteti in aceasta unire, veti avea nevoie de mai putine cuvinte. *(Adrian Cocosila)*